

Zbytky

DPH

DPH

Zbytky

JARO (04)

Já, začal vnímat slunce,

najednou tu bylo.

Ozářilo Tesco

a do srdce mi vlilo

teplo...

Já měl všechno.

VĚČNOST V TOBĚ

A zas je tu jaro
a stokrát vrátí,
co zima vzala.
A s ním se vkrádá,
vzrušení nepostrádá,
k tomu, co strádá
Svoboda...
Budeš mít víc,
než jsi chtěla,
bude ti líp,
než doufáš,
jen ze mě zůstane
tichá vzpomínka,
protože jen svody
vedou do Svobody
a smrt je přechodníkem,
vstupem do čekárny,
kde počkám,
až se ke mně vrátíš.
Kolik ještě let,
kolik ještě lét,
co po jaru
vzrušení přinese
prožijem?
Kolik ještě let
vydrží svět
a Svoboda věčná
přežije v ušpiněných duších,
protože jen svody

vedou do Svobody.

Někomu se zdá
o opicích a krysách,
někomu o moři a pláži,
na mě se smějrou
tvá pihovatá záda
a často je mi k pláči,
když mám štěstí na dosah
a ruka zastaví se uprostřed tmy,
aby dotekem nenarušila tvůj dech.
Někomu běhá po zádech strach
a v davu kráčí
jako všichni sráči
a někdo vidí sluce a ví, co vidí
a cítí tu sílu, co má zadarmo z vesmíru
a cítí, že žije
a já vidím tvé oči,
co mým světem točí
a cítím se jako sváteční host,
co směl zavítat do Ráje
a dotknout se Boha.